

Jonas Aistis
Baladės
(iš rinkinio „Eilėraščiai“, 1932)

7.

BUVO pavasaris... Taškas.

Abuojas "a porta inferi",

O smėlis geltonas kaip vaškas,

Geltonas kaip gintaras...

Nei skliaute, nei tolyje,

Nei mariose, anei linuose

Nebuvo ir nebus tiek melancholijos,

Kiek jos akyse mėlynose.

Atsiminiau tuomet darželį

Ir jos pirmąją komunią,

Ir paupį, ir liepą žalia,

Ir gegužę viršūnėje...

Tuomet abu purienas skynėm,

Gyvenom kaimynystėje.

Ak, kam tas smėlis gintarinis,

Ta pakasynų tristija!...

Rumšiškės, 1928 m.vasara